

מאמרי חסידות

מאמר ד"ה

ופדויי ה'

מכ"ק הרב

הלל הלוי מפאריטש

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

יו"ל לראשונה מכת"י מעתיק

לכבוד יום הולדת של כ"ק

אדמו"ר הרש"ב

כ' מרחשון תש"פ

נערך ע"י עקיבא שבריק

*Spreading the waters from the spring of the
Holy Baal Shem Tov requires much
time, effort and great detail.*

We need your financial support.

*To donate via paypal please use the link
below:*

<http://paypal.me/ashavrick>

Akiva Shavrick

aShavrick@gmail.com

מאמר ופדויי ה'

מכ"ק ר' הלל הלוי מפאריטש

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ופדויי¹ הוי"ה ישובון כו'. הנה לעתיד לבא, אזי יהיה נקראים ישראל פדויי הוי"ה. וצריך להבין, דהלא גם ביציאת מצרים נאמר והוי"ה הולך לפניהם כו', אם כן מהו החידוש דלעתיד לבא. והענין, דההפרש הוא, דיציאת מצרים נאמר והוי"ה, בתוספת ו', והיינו הוא ובית דינו. וידוע דבית דינו של הוי"ה הוא בחינת שם אלקים, והיינו שהיה הגאולה משם הוי"ה על ידי התלבשות בשם אלקים, ולכן נאמר בו חפזון כו', אבל לעתיד לבא נאמר כי לא בחפזון תצאו, כי הולך לפניכם הוי"ה, היינו שם הוי"ה בעצמו. והיינו על דרך מה שכתוב, לעתיד לבא יוציא הקדוש ברוך הוא חמה מנרתקה, דכעת הוא חמה בנרתקה, על דרך כי שמש ומגן הוי"ה אלקים, אבל לעתיד לבא יהיה הגילוי משם הוי"ה בעצמו, על כן נקרא ופדויי הוי"ה.

ושמחת עולם על ראשם. ויש בזה שני פירושים. הראשון, שמחת עולם, עולם לשון (וועל"ט), דהיינו שיהיה השמחה בעולם, דהנה אמרו רז"ל, כל תולדות שבמקרא חסר, ושני פעמים תולדות הם מלאים ו', אלה תולדות השמים והארץ, ואלה תולדות פרץ. וענין אלה תולדות השמים מלא, כי העולם נברא במילואו ובשלימותו, דהאור שנברא ביום ראשון היה האדם מביט מסוף העולם ועד סופו, ועולם הזה מקום המעשה של אדם הראשון היה במדריגת גן עדן דעתה, שהוא ענין קיבול שכר לנשמות, והנשמה אינה יכול להגיע לגן עדן עד אחר כמה עונשים וזיכוכים, וכמו שכתוב מי יעלה בהר הוי"ה, ובאדם הראשון היה הגן עדן דעתה מקום העשיה והעבודה שלו, שנאמר ויטע ה' גן בעדן וישם שם את האדם, ועל ידי חטא עץ הדעת ירדו העולמות ירידה עצומה שלא בהדרגה, כי האור דעתה הוא השמש, ואין ערוך לאור שנברא ביום ראשון, כי כמה יכולים לראות על ידי השמש, והעולם הזה החשך כפול ומכופל, וכל מעשה עולם הזה קשים ורעים, והרשעים מושלים בו, אבל לעתיד לבא יחזרו העולמות לכמות שהיה קודם החטא, וזהו ואלה תולדות פרץ מלא, והיינו על ידי משיח בן דוד דאתא מפרץ, וזהו ענין ושמחת עולם, שיהיה השמחה בעולם כנזכר לעיל.

¹ המאמר נדפס כאן לראשונה מכתב יד מעתיק. ראה פלח הרמון, שיר השירים ע' 100.

ועוד פירוש ושמחת עולם, עולם לשון נצחיות, והיינו על ראשם, דקאי על העטרות שעל ראשם שנתנו להם בשעת מתן תורה, בשעה שהקדימו נעשה לנשמע, ואחר כך על ידי חטא העגל נטל מהם, ולעתיד לבא יחזרו העטרות, ויהיו קיימים עולמות ונצחיים, וזהו שכתוב ושמחת עולם ממה שעל ראשם, היינו העטרות הנזכר לעיל.

ששון ושמחה ישיגו. דאמרו רז"ל, כל השירות שבעולם הזה נאמרו בלשון נקבה, כמו שכתוב אז ישיר משה את השירה הזאת, וידבר דוד את השירה הזאת, והשיר דלעתיד לבא נאמר בלשון זכר, שנאמר אז יושר השיר הזה כליל התקדש חג. והענין כי נקבה מתעברת ויולדת, וחוזרת ומתעברת. דעיבור היינו בחינת גלות, כמו שכתוב בכל פרשת העיבור כו', ולידה היינו בחינת גאולה, כמו שכתוב כי חלה גם ילדה. ועל כן הגאולה דמצרים היה על ידי התלבשות בשם אלקים, בחינת נוקבא, על כן היה גלות בחינת עיבור. אבל לעתיד לבא, שנקרא פדויי הוי"ה, שלא על ידי שם אלקים, ואין שייך בחינת עיבור בזכר, על כן לא יהיה עוד גלות, וגם לעתיד יתגלו העטרות. ושני עטרות היינו בחינת גילוי פנימיות עתיק יומין, ואין שייך שם שינוי והפסק, אני הוי"ה לא שנית. ולכן ששון ושמחה ישיגו, ונס יגון ואנחה, היינו כי גם עתה יש בחינת שמחה, כמו שכתוב מועדים לשמחה, מכל מקום יש מציאות בחינת יגון ואנחה גם כן, רק שאין מתערב עם השמחה, כי במקום שיש שמחה דקדושה, שם אין הרע יכול להתערב. אבל לעתיד, ונס יגון, דהיינו דכר ונוקבא דקליפה. ששון ושמחה הם בחינת יסוד ומלכות דקדושה. ונס יגון כו', כמו שכתוב ואת רוח הטומאה אעביר, היינו שלא יהיה בעולם כלל, אמן וכן יהי רצון במהרה בימינו אמן.